

LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Portal legislativ actualizat din surse publice oficiale

VERSIUNE INFORMATIVĂ PENTRU CONSULTARE

Legea nr. 173/1941

LEGE

Necunoscut

EMITENT

Parlamentul României

PUBLICARE

Monitorul Oficial nr. 53 din 4 martie 1941

ULTIMA VERIFICARE

27 mai 2026, 15:47

SURSA OFICIALĂ

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/28>

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

1. Articolul 1	12. Articolul 12
2. Articolul 2	13. Articolul 13
3. Articolul 3	14. Articolul 14
4. Articolul 4	15. Articolul 15
5. Articolul 5	16. Articolul 16
6. Articolul 6	17. Articolul 17
7. Articolul 7	18. Articolul 18
8. Articolul 8	19. Articolul 19
9. Articolul 9	20. Articolul 20
10. Articolul 10	21. Articolul 21
11. Articolul 11	22. Articolul 22

Articole

Capitolul 1 - Declaraarea morții

Articolul 1

La cererea oricărei persoane interesate sau a Ministerului Public, disparutul poate fi declarat mort prin hotărâre judecătorească: 1. Dacă au trecut 10 ani de la data ultimei știri despre existența celui dispărut și 31 ani de la nașterea acestuia. 2. Dacă au trecut 5 ani de la data ultimei știri și 70 ani de la nașterea lui. Termenul de 10 sau 5 ani, se va socoti de la cea din urma zi a anului în curgerea căruia, potrivit ultimei știri, disparutul era încă în viața.

Capitolul 1 - Declaraarea morții

Articolul 2

Poate fi de asemenea declarat mort, în aceleași condițiuni, acela care, oricare ar fi vârsta lui, a dispărut în astfel de împrejurări încât decesul trebuie privit ca sigur și au trecut 6 luni decând faptul a avut loc, iar dacă data acestui fapt nu poate fi stabilită, de la data ultimei știri.

Capitolul 1 - Declaraarea morții

Articolul 3

Instanța judecătorească va stabili în caz de declarațiune a morții prin hotărârea sa, ținând seama de împrejurări, data la care se prezuma ca disparutul a murit. În lipsa de indicii, se va considera drept data morții ziua când expira termenele prevăzute de articolele de mai sus.

Capitolul 1 - Declaraarea morții

Articolul 4

Dacă nu se dovedește contrariu, se prezuma ca disparutul a fost în viața pînă la data pe care hotărârea declarativă o stabilește ca fiind aceea a morții.

Capitolul 1 - Declaraarea morții

Articolul 5

Declarațiunea de moarte produce efectele juridice ale morții.

Capitolul 1 - Declararea morții

Articolul 6

Dacă cel declarat mort se înapoiază sau dacă dovada existenței lui este făcută, el reia bunurile sale în natura, iar dacă aceasta nu este cu putință, în măsura îmbogățirii posesorului. Când posesorul avea cunoștința ca cel declarat mort este în viață, răspunderea se va stabili, socotindu-se pornită acțiunea în revendicare din ziua când buna credință a încetat. Dacă se stabilește data morții, aceleași drepturi aparțin celor care la acea dată erau moștenitorii săi legitimi sau testamentari.

Capitolul 2 - Administrațiunea provizorie

Articolul 7

Tribunalul va putea ordona punerea sub administrațiune provizorie a averii majorului dispărut, dacă nu este pus sub tutela sau curatela; când disparutul a lăsat un mandatar general, nu se va numi un administrator provizoriu decât dacă s'a ivit vreo împrejurare care ar îndreptăți revocarea mandatului. Administratorul provizoriu va fi numit de instanța judecătorească.

Capitolul 2 - Administrațiunea provizorie

Articolul 8

Regulele prescrise pentru tutela interzisului, în afară de acelea privitoare la persoana, se vor aplica și administrațiunii provizorii, întrucât nu se dispune altfel. Administrațiunea provizorie va fiinta fără consiliul de familie.

Capitolul 2 - Administrațiunea provizorie

Articolul 9

Închirierea sau arendarea pe mai mult de un an sau reînnoirea acestor contracte făcută cu mai mult de 6 luni înaintea ajungerii la termen, va fi supusă încuviințării instanței judecătorești. Actele supuse de lege încuviințării instanței judecătorești, vor fi încuviințate numai dacă sînt de grabnică și neapărata trebuință.

Capitolul 2 - Administrațiunea provizorie

Articolul 10

La cererea oricărei persoane interesate, instanța judecătorească va putea dispune ca administratorul provizoriu să predea, în totul sau în parte, veniturile ce depășesc nevoile administrațiunii persoanelor care, potrivit legii, au față de dispărut drept la alimente.

Capitolul 2 - Administrațiunea provizorie

Articolul 11

Administrațiunea provizorie încetează dacă disparutul nu mai este împiedicat să se îngrijească singur de bunurile sale sau dacă moartea sa este dovedită. Încetarea dreptului de reprezentare al administratorului provizoriu nu va putea fi însă opusă unei terțe persoane, împotriva unui act încheiat de aceasta cu administratorul dacă nu s'a publicat în Monitorul Oficial incheerea despre încetarea administrației provizorii, sau dacă terța persoana nu o cunoaște pe alta cale înainte de incheerea actului.

Capitolul 3 - Dispozițiuni de procedura

Articolul 12

Pentru declararea morții, este competent exclusiv tribunalul ultimului domiciliu al celui dispărut.

Capitolul 3 - Dispozițiuni de procedura

Articolul 13

Disparutul va fi reprezentat, în lipsa unui reprezentant legal, de către un curator, numit de tribunal.

Capitolul 3 - Dispozițiuni de procedura

Articolul 14

Președintele va invita prin publicații, pe cei care au știri despre existența dispărutului, să le comunice tribunalului. Publicația se va insera pe cheltuiala petitionerului, în Monitorul Oficial și în unul din ziarele mai răspândite, un exemplar se va afișa la Primăria ultimului domiciliu al celui dispărut.

Capitolul 3 - Dispozițiuni de procedura

Articolul 15

După 6 luni dela data publicării în Monitorul Oficial, instanța va cerceta din oficiu dacă persoana arătată în cerere a dispărut în condițiunile prevăzute la Cap. I, putând lua orice informațiuni și admite orice mijloace de dovada, după care președintele va fixa un termen la care urmează ca instanța să se pronunțe.

Capitolul 3 - Dispozițiuni de procedura

Articolul 16

Dacă petiționarul nu se înfățișează la termen, instanța va respinge cererea din oficiu și va desfiinta măsurile provizorii luate. Hotărîrea se va da cu ascultarea Ministerului Public.

Capitolul 3 - Dispozițiuni de procedura

Articolul 17

Dacă tribunalul în cursul debaterilor, constata ca presupusul dispărut se afla în viața, sau dacă constata decesul sau printr'un act de stare civilă, va respinge cererea.

Capitolul 3 - Dispozițiuni de procedura

Articolul 18

Hotărîrea irevocabilă care constata moartea va fi comunicată Oficiului de stare civilă pentru a fi înscrisă în registru. Cheltuielile de judecată sînt în sarcina petitionerului.

Capitolul 3 - Dispozițiuni de procedura

Articolul 19

Rectificarea datei morții prezumate se poate cere la același tribunal care a pronunțat declararea morții, de oricine are un interes. Ea se face pe cale de acțiune, citându-se părțile care au figurat în cererea pentru declararea morții. Ministerul Public va pune concluzii.

Capitolul 3 - Dispozițiuni de procedura

Articolul 20

Cînd cel a cărui moarte a fost declarata prin sentinta irevocabilă este în viață, el sau cei interesați pot cere anularea hotărîrii. Dacă se prezintă însăși persoana a carei moarte a fost declarata, tribunalul, citînd pe cei ce au luat parte la procedura de declarare, va constata identitatea sa cu a celui dispărut și va anula hotărîrea de declararea morții, făcându-se mențiune pe actul de naștere și deces.

Capitolul 3 - Dispozițiuni de procedura

Articolul 21

Procedura declarării, rectificării și anulării se face din oficiu. Lipsa părților nu împiedica pronunțarea hotărîrii.

Capitolul 3 - Dispozițiuni de procedura

Articolul 22

Cînd se cere rectificarea sau anularea hotărîrii de declararea morții și exista avere imobiliară, tribunalul din oficiu, va cere notarea cererii în cartea funciară. -----